

πραγμάτων αὐτῶν; Πλεῖστα, βεβαίως, θὰ ἡδυνάμην νὰ εἰκάσω, ἀναγόμενα εἰς τὸ βυζαντινὸν δίκαιον. Εἶναι ὅμως τόσον ἀόριστος ἡ διατύπωσις καὶ τόσον πολὺ συσκοτίζεται, συνδυαζομένη μὲ τὰ ἐν στίχ. 101 - 102, ὥστε οὐδὲν δύναμαι, ἄλλης σχετικῆς μαρτυρίας μὴ ὑπαρχούσης, ἐπὶ τοῦ παρόντος ν' ἀποφανθῶ. Περὶ τῆς σημασίας τῆς λέξεως *πιάνω* βλέπε κατωτέρω.

γ) Ἐν στίχοις 28 - 30 λέγεται ὅτι εἰς τὰ πατρικὰ ὁσπήτια τοῦ στίχου 21: εἶναι μία ἑορτὴ ἀγκαρικὴ τῶν ὁσπητίων εἰς τὴν Κυρίαν Παντάνασσαν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ· καὶ ἐν στίχοις 48 - 50 ὅτι: νὰ κάμνη μίαν ἑορτὴν εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον, εἰς τὰς 8 τοῦ Μαΐου, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἡ ὁποία εἶναι ἀγκαρικὴ εἰς τὸν πατρικόν μου μύλον. Ἦτοι ὑφίστατο ἐπὶ τῶν δύο πατρικῶν κτημάτων τοῦ «προικοδοτοῦντος» ἐμπράγματος δικαίωμα ὑπὲρ τῶν μνημονευομένων Ἐκκλησιῶν, συνιστάμενον εἰς τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ὁ Κύριος κάμνη ἀνὰ μίαν ἑορτὴν κατ' ἔτος εἰς τὰς ἀντιστοίχους Ἐκκλησίας. Ἡ ἀγκαρία ἐπομένως, ἡ ἐνταῦθα μνημονευομένη, συνδυαζομένη πρὸς τὰ ἐν τῷ 26 ἀναπτυσσόμενα προκειμένου περὶ τῆς ἐκεῖ ἀπαντώσης ἐγκαργιᾶς κηδείας καὶ ταφῆς, ἀποτελεῖ ἰδιώνυμον ἐμπράγματος δικαίωμα ὑφιστάμενον ἢ συνιστώμενον ἐπὶ ἀλλοτρίου ἀκινήτου χάριν θρησκευτικοεκκλησιαστικοῦ σκοποῦ καὶ ὑπὲρ ὠρισμένης Ἐκκλησίας, ἢ, πιθανῶς, τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς ὁποίας κεῖται τὸ ἀκίνητον.

δ) Ἄλλο ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐκ τοῦ παρόντος ἐγγράφου ἀνακύπτει εἶναι, ἂν τὸ πρωτότυπον ἦτο νοταριακὸν ἢ ἰδιωτικόν. Τὸ παρόν, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν στίχων 111 - 112, εἶναι ἀκριβὲς ἀντίγραφον (*ἴσον, ἀπαράλλακτον*, στίχ. 111), ἐκδεδομένον ὑπὸ τῆς Γραμματείας, δηλ. τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Παιδείας, ἐπὶ τῇ βάσει ἄλλου ἀντιγράφου (*ἴσον ἐξ ἴσου*), κατατεθειμένου παρ' αὐτῷ ὑπ' ἀριθμ. 315. Τοῦτο δὲ ἦτο τὸ ἀκριβὲς ἀντίγραφον (*ἴσον ἐξ ἴσου, διὸ καὶ τυποῦται εἰς...*) τὸ ἀναφερόμενον ἐν στίχῳ 107. Τὸ τελευταῖον δὲ τοῦτο ἦτο ἐπίσημον, διότι ἐκδίδεται ὑφ' ἐνὸς τῶν ἐφόρων τῆς πόλεως (στίχ. 109). Ἀπετέλουν δὲ οἱ ἔφοροι «ἀρχήν», κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐντεταλμένην «τὴν διαχείρισιν τῶν τοπικῶν συμφερόντων τῆς ἀστυνομίας καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τῆς Γερουσίας» (Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ, *Δημοτικὴ Διοίκησις ἐν Ἑλλάδι*, Τόμος α', ἔκδοσις δευτέρα, Ἀθῆναι 1859, σελ. 77). Κατ' ἀκολουθίαν, μόνον ἐξ ἄλλου ἐπισήμου ἀντιγράφου ἦτο δυνατόν νὰ ἐκδώσουν ἀντίγραφον (*ἴσον ἐξ ἴσου*, στίχ. 107). Τὸ ἀντίγραφον δ' αὐτό, ἐξ οὗ ἐξέδωκαν τὸ ἰδικόν των, ἀσφαλῶς θὰ προήρχετο ἐκ πρωτοτύπου κατατεθειμένου παρὰ τινι ἀρχῇ. Αὕτη δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εἶναι ἄλλη, εἰ μὴ ὁ νοτάριος. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι τὸ ἀρχικόν ἦτο ἐγγράφον νοταριακόν, διότι δυνατόν νὰ ὑπῆρξε καὶ ἰδιωτικόν κατατεθὲν παρὰ τῷ νοταρίῳ.

1 1808: Ἀπριλίου 9. Σίφνος. εἰς Δόξαν Θεοῦ.

2 Ἀβαντάριον εἰς ὅσα προικίζομεν ἀμφότεροι, Πατὴρ καὶ Μήτηρ, τὸν φίλ-

- 3 τατόν μας νιόν Κωνσταντάκη, διὰ τὰ πάρη Νόμιμον καὶ Εὐλογητικὴν του
 4 γυναῖκα εἰς Α^{ον} γάμον, τὴν Ἀρχοντοπούλαν τοῦ Σιὸρ Κωνσταντάκη Πέτρον
 5 Μάτζα, Κυρία ρινάκη, καθὼς ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἀνατολική, καθο-
 6 λικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία διακελεύεται. Καὶ Α^{ον} ἐπικαλούμε-
 7 θα ὡς ἁμαρτωλοὶ γονεῖς, τὸ ζωαρχικὸν ὄνομα τοῦ μόνου αἰωνίου Θεοῦ
 8 τὴν πρεσβείαν τῆς ὑπερενλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τοῦ Ἀγίου
 9 ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐα-
 10 ρεστησάντων Ἀγίων, διὰ τὰ τοὺς χαρίσουν ζωὴν εἰρηρικὴν, εὐτεκνίαν,
 11 γῆρας λυπαρόν, καὶ βαθύτατον. φυλάττοντας ἀκριβῶς τὰς ἐντολὰς τοῦ Ἀγίου
 12 Θεοῦ, καὶ τοὺς ὅρους τοῦ Νόμου, ἵνα δοξασθῶσι. ὡς ἐν τῷ νῦν αἰῶνι
 13 ἐν τῷ μέλλοντι ἀμήν.
 14 Β' Τοῦ δίδομεν τὰς εὐχὰς καὶ τὰς εὐλογίας τῶν πατέρων μας, καὶ τὰς ἀπὸ
 βάθους ψυ-
 15 χῆς τὰς ἐδικὰς μας : καὶ Γ' οὕτως ὑπερενχαριστημένοι ἀπὸ τὸν νιόν μας, χά-
 16 ριν προικὸς τοῦ δίδομεν τὰ κάτωθεν μετ' Εὐχαριστίας.
 17 Ἀρχή.
 18 Μίαν Ἀγίαν Εἰκόνα τὴν ρίζαν τοῦ Ἰεσαί, εἰς σκέπην καὶ βοήθειάν
 19 του.
 20 Α^{ον} Στάμπιλα τῆς Γῆς
 21 Τὰ πατρικά μου ὀσπήτια Σάλα μὲ τρεῖς κάμαραις, Κουζήναν μὲ
 22 σιέροναν, τὸν Πύργον ἀπὸ πάνω, τὸ ὑποκάτω τῆς στηλῆς μαγαζί,
 23 τὰ ὀπισθεν δύο κελάρια, τὰ ὑποκάτωθεν τῶν δύο καμαρῶν
 24 τὸ κελάρι εἰς τὰ ἀλώνια, ὁμοῦ μὲ τὸ ἀναγκαῖον εἰς λάκκον τῆς
 25 βάρωνας, τὰ ὅποια τόσον ἀνώγαια, ὅσον καὶ κατώγαια, θὲ νὰ ἦναι
 26 ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τὴν ἐδικήν μου, καὶ τῆς φιλιότητος μου ὁμοζύγου μη-
 27 τρός του, μέχρι τελευταίας ἡμῶν ἀναπνοῆς, καὶ μετὰ τὴν ἡμῶν ἀπο-
 28 βίωσιν, νὰ ἦναι ἐλεύθερα μὲ τὴν εὐχὴν μας ἐδικά του. εἰς τὰ ὅ-
 29 ποῖα εἶναι μιὰ ἐορτὴ ἀγκαρική τῶν Ὀσπητίων εἰς τὴν Κυρίαν
 30 Παντιάνασσαν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ νὰ τὴν κάμνη ἀπαραιρέτως.
 31 Τὸ μαγαζὶ τὸ πατρικόν μου εἰς τὴν Σεράλιαν, τὸ ὅποῖον νὰ ἦναι
 32 ὑπὸ τὴν χρῆσιν καὶ τῶν δύο μας, καὶ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν ἐλεύθε-
 33 ρον καὶ αὐτὸ ἐδικόν του.
 34 Εἰς τὴν Καμαρωτὴν τὸ ἔξω λειβάδι μὲ ὅλα τὰ κτήρια ὁποῦ
 35 ἀγεστάρισα εἰς τὸ αὐτὸ λειβάδι ἐδικόν του.
 36 Τὸ μέσα λειβάδι, τὸ πλησίον εἰς αὐτὸ ἐδικόν του.
 37 Τὸν μύλον τὸν πατρικόν μου, μὲ τὰ Χωράφια του ἐδικός του.

2^α Σελίς

38 Τὸ περιβόλι εἰς τὸν Κῆπον, μὲ τὸ ρακεζιόν, μὲ λάκνη, ἀμπέλια, χω-
39 ράφια, σκάλαις, μὲ ὅλα τὰ νερὰ ὅπου αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἔχει, καὶ ἀπὸ
40 ταῖς δύο στέρναις, ὅλα ἐκεῖ ἀπὸ μέσα, ἕως ἔξω ἐδικά του, ἀπὸ τὰ
41 ὅποια αὐτὰ τέσσαρα πράγματα, ὅπου τοῦ προικοδοτοῦμεν, δηλ. τὰ δύο
42 λειβάδια, τὸν μύλον τὸν πατρικόν μου, καὶ τὸ πρᾶγμα τοῦ Κήπου,
43 ὑποσχόμεθα γὰρ τοῦ δίδωμεν κατ' ἔτος, τὴν ἡμῖσιν ἐντράδα ἀπὸ ὅσα
44 βλασταίνουν, ἀποκρινόμενος τὰ ἡμῖσιν ἔξοδα, καὶ τὰ ἡμῖσιν βασιλικὰ δο-
45 σίματα, τὴν δὲ ἄλλην ἡμῖσιν ἐντράδα, ὁμοῦ μὲ τὰ ἡμῖσιν ἔξοδα
46 καὶ βασιλικὰ δοσίματα, θὰ τὴν καρπούμεθα ἡμεῖς οἱ γονεῖς του
47 καὶ μετὰ τὴν ἡμῶν ἀποβίωσιν, καὶ τῶν δύο, γὰρ εἶναι μὲ τὴν εὐχὴν
48 μας ἐλεύθερα ἐδικά του, καὶ γὰρ κάμνη μίαν ἐορτὴν εἰς τὸν Ἅγιον
49 Κωνσταντῖνον, εἰς τὰς 8 τοῦ Μαΐου, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἢ
50 ὅποια εἶναι ἀγκαρικὴ εἰς τὸν πατρικόν μου Μύλον.

51 Εἰς τὸν πλατὺν Αἰγιαλὸν τὸ ἐλαιόφυτον εἰς τὴν φανερωμένην, μὲ ὅ-
52 λα τὰ ἐλαιόδενδρα ὅπου εὐρίσκονται μέσα, ἀπὸ τῆς σήμερον ἐλεύ-
53 θερον ἐδικόν του.

54 Ε. Γαρνιμένα τοῦ Ὀσπητίου

55 Εἰκοσιτέσσαρα κάδρα, ἕξη καθρέπταις, ἓνα σκρήνιον, ἓνα μπεῖσα-
56 κτὰ συντεφένιον, ἓνα σκρητόριον, ἓνα σοφᾶ, εἴκοσι καρέγλες, δύο
57 θρονιά, ἓνα λαβαδῶρον, ἓνα πολυέλαιον κρυσταλένιον, ἢ σνάντζαις
58 τῆς Σάλας, καθὼς εἶναι ἀρματωμέναις, μὲ δύο βασιζέλια μπρόντζινα,
59 τέσσαρα καντιλέρια, ἀπλάδεναις καὶ κρυσταλικά, χρυσᾶ καὶ σκέτα, ἓνα
60 τραπέζι κάρυνον, δύο κασέλαις, ἓνα σεπέτι, μία καναβάτα, μία
61 καριόλα σιδερένια, ἓνα τρομπόνι, ἓνα τουφέκι, ἓνα ζευγάρι πι-
62 στόλαις, ἓνα σπαθί, ἓνα μαχαίρι κρητικόν, μὲ καπιζὲ ἀσημένιον,
63 μίαν παλάσκαν, μισὴ κασέλα πιάτα φίνα ἐγγλέζικα διὰ τὸ
64 τραπέζι μὲ ταῖς φαγιάντζαις, καὶ ὅλα τὰ σερβίτζια.
65 Ὅμοίως καὶ τῆς κουζίνας, τέσσαρες τετζερέδες, ἓνα θερμοχά-
66 ρανον, ἕξη σαχάνια καπακλίδικα, ἓνα καζάνι μὲ τὸν λουλά τοῦ
67 ρακεζιοῦ, τρία βατζέλια σιάνινα, δώδεκα πιάτα σιάνινα, ἓνα μουρ-
68 τὰρι μπρόζινον, τρία καββὰ ἱμπρίκια, καὶ τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα καὶ χρεια-
69 ζούμενα τῆς κουζίνας. ὁμοίως καὶ τοῦ μαγαζέ, δύο Βουτζιά τοῦ κρασιοῦ, δύο
70 ξυλοβούτζια, δυὸ ζάραις, μίαν μπιρπινίτζαν τῶν ἐλιῶν, ἓνα κασόνι

3^η Σελίς

71

στ. ροῦχα τῆς φορεσιᾶς του

72 Ὀκτὼ ἀντεριά, τρία ζωνάρια, ἕξ γούναις, δυὸ κοντογούνια, ἓνα μπινίσι
73 τζόχινον, ἓνα ζουμπὲ τζόχινον, τρεῖς τζουμπέδες ἐγγιουρλίδικους, δύο καπέλα,
74 ἓνα ὁρολόγιον τοῦ κόρφου, καὶ τὰ λοιπὰ ἔσω φορέματά του.

75 Ζ. Κρεββατικά

76 Τρία ματαράτζα, ἕξ μαξιλάρια, ἓνα μιντέρι τοῦ Σοφᾶ, τέσσαραις μαξιλά-
77 ραις, τέσσαρα ζευγάρια σεντόνια, τὸ ἓνα ζευγάρι μὲ μέρλα χρυσᾶ φίνα τρι-
78 γυρισμένα, τρία παπλώματα τὸ ἓνα χρυσόν, τὸ ἄλλον μεταξωτόν, καὶ τὸ
79 ἄλλο τζίτι. τέσσαρες μαξιλάραις κατηφέναις, ἓνα μακάτι τοῦ Σοφᾶ τζίτι, ἕξ
80 μαξιλαροντύματα, τὰ δύο χρυσᾶ κεντητά, τρεῖς κουζήνας πειζέτες, τρία τρα-
81 πεζομάνδηλα, ἕξ νηπικαῖς, ἓνα πεύτα.

82 Η' Μάλαγμα

83 Μίαν καδενέτα μὲ εἴκοσι φιτζέτα, μὲ ἓνα κόρφι κρεμαστάρι, καὶ τρία
84 σταφίλια μαργαριταρένια, καὶ ἓνα ζαφείρι εἰς τὸ κόρφι, ἓνα ζευγάρι σκολα-
85 ρίκια καράβια, τρία δαχτυλίδια, τὸ ἓνα διαμάντι, τὸ ὅποιον μάλαγμα
86 ὁποῦ τοῦ δίδομεν, πεζάρει ὅλο δράμα ὀγδοήκοντα πέντε.

87 Θ. Ἀσημικά

88 Ἐξ ποσάδες πηρουνοκούταλα, ἕξ μαχαίρια, μίαν Σαλιέραν, μίαν
89 κοντάλαν, ἓνα πιάτο τοῦ γλυκοῦ μὲ τὸ κονταλάκι του, μίαν σοτοκάπα,
90 ἕξ ζάρφια, μὲ τὰ φλυτζάνια τους φαρφουριά, ἓνα ροδοκάνι, καὶ ἓνα καπνι-
91 στερόν, τὸ ὅποιον πεζάρι δράμα ἑνεακόσια.

92 I.

93 Εἰς μετρητὰ πιάνει γρόσια χιλιάδες ἕξ, ἥτοι Ν. χιλιάδες 6000.

94 Ταῦτα πάντα δίδομεν μὲ τὴν εὐχὴν μας εἰς τὸν υἱόν μας Κωνσταντάκην
95 ἂν ὁμως ἰδοῦμεν, καὶ πιάσωμεν εἴθε κατὰ τὸν πόθον μας, εἶναι καὶ διαδό-
96 χους του.

97 Καὶ ἂν ὁ υἱός μας φέρεται πρὸς ἡμᾶς τοὺς γεννήτοράς του, τοῦ λοιποῦ κατὰ
98 τὸ προσῆκον υ(ι)κὸν ἀπαραίτητον χρέος του, μέχρι τελευταίας ἡμῶν ἀναπνο-
99 ῆς, νὰ μᾶς εὐχαριστῇ μὲ τὴν νουνεχῇ, καὶ θεοφιλῇ πολιτείαν του, προικο-
100 δοτοῦντες καὶ τὰ λοιπὰ τέκνα μας τῇ τοῦ ἁγίου Θεοῦ βοηθείᾳ, θέλει ἀπολαύσει
101 καὶ ἄλλα ἕτερα κατὰ τὴν ἄφεσί μας, ἥδὲ καὶ ἄλλως, αὐτὰ ὁποῦ τοῦ γράφομεν
102 εἰς τὸ παρὸν ἀβαντάριον, αὐτὰ εἶναι καὶ τὰ πρῶτα καὶ τὰ ὕστερα, καὶ ὁ Ἅγιος
103 Θεὸς καὶ ἡ Εὐχὴ μας νὰ τὸν ἀξιώσῃ νὰ τὰ προικοδοτήσῃ καὶ αὐτός, ὡς ἄ-
104 νωθεν εἴπομεν, μυριοπλασίως εἰς τὰ τέκνα του. Ἀμήν.

4ῃ Σελίς

105 Ἰωάννης Μπάος, καὶ ἡ ἐμὴ φιλιότη ὁμόζυγος Αἰκατερίνα βεβαιοῦμεν
106 τὸ παρὸν

- 107 ἴσον ἐξ ἴσου, διὸ καὶ τυποῦται εἰς πίστιν
 108 τῇ 15: Ἰανουαρίου 1827: ἐν σίφνῳ
 109 Οἱ ἔφοροι τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας
 110 (Τ. Σ.) Ἰωάννης Πανώριος
 111 ἴσον ἐξ ἴσου ἀπαράλλακτον, εὐρισκομένῳ εἰς τὰ ἐπὶ τοῦ Δικαίου
 112 καὶ τῆς Παιδείας ἀρχεῖα, καταχωρισθέντι ὑπ' ἀριθ. 315:
 113 τῇ 9: Σεπτεμβρίου 1827
 114 ἐν Αἰγίνῃ
 115 Ὁ ἐπὶ τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Παιδείας
 116 Γραμ(ματεὺς) τῆς Ἐπικρατείας
 117 (Τ. Σ.) Γ. Κώπας

118 ἀρ. Ἐξερχ(χομένου) 469

[Εἰς τὴν αὐτὴν σελίδα ἐκ τῶν κάτω καὶ ἀντιστρόφως
 ὑπάρχει ἡ ἐξῆς σημείωσις δι' ἄλλης χειρὸς καὶ μελάνης:]

- 119 Προικοσύμφωνον τοῦ πατρὸς τῆς συζύγου μου
 120 Κωνσταντίνου Ἰ. Μπάου.

28

Ρετζιβούτα

Χάρτης δίφυλλος
 0,230×0,160

1815, Δεκεμβρίου 15
 Σίφνος

Ὁ καπετὰν Δημήτρης τοῦ παπᾶ Μικέ δηλοῖ διὰ τῆς παρούσης ἀποδείξεώς του, ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ Κωνσταντάκη Μπάου χίλια γρόσια καὶ τοῦ παρέδωκε πεντήκοντα ὀκτὼ καντάρια καὶ δέκα ἐπτὰ ὀκάδας βάμβακος, ἵνα τὰ πωλήσῃ διὰ λογαρισμὸν του καὶ τοῦ ἐμβάσῃ τὸ εἰσπραχθησόμενον ποσὸν εἰς Χίον.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο εἶναι συνδυαστέον πρὸς τὸ ἐπόμενον 29, διότι ἀμφότερα ἀφορῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν ἐμπορικὴν πρᾶξιν. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐξεδόθησαν δύο ἔγγραφα, ἥτοι τὸ ἐν ἀπὸ τὸν καπετὰν Δημήτρη ἐπὲρ τοῦ Κωνσταντάκη Μπάου, εἰς ὃν καὶ παρεδόθη· αὐτὸ δ' εἶναι τὸ παρὸν. Τὸ ἕτερον ἐξεδόθη ἀπὸ τὸν Κωνσταντάκην Μπάον ἐπὲρ τοῦ καπετὰν Δημήτρη, εἰς ὃν βεβαίως καὶ παρεδόθη. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐπόμενον 29. Εἰς τὸ παρὸν ὁ καπετὰν Δημήτρης δηλοῖ ὅτι ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Κ. Μπάον χίλια γρόσια, προφανῶς ὥς προκαταβολὴν ἔναντι πεντήκοντα ὀκτὼ κανταρίων καὶ δέκα ἐπτὰ ὀκάδων βάμβακος, ἅτινα παρέδωκεν εἰς αὐτὸν πρὸς πώλησιν διὰ λογαριασμὸν του μὲ τὴν ἐντολὴν, ὅπως ἐμβάσῃ τὸ εἰσπρα-

